

РЕШЕНИЕ

№ 4722

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5076** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Заместник кмет на Столична община, Направление „Транспорт и градска мобилност“, срещу Решение № 1355 от 22.03.2023 г., постановено по НАХД № 9455/2022 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 100-ен състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № СОА22-РД11-680/30.06.2022 г., издадено от заместник кмет на Столична община, с което на И. А. С., ЕГН: [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба“ в размер 50 (петдесет) лева, на основание чл. 178е от Закона за движение по пътищата, за нарушение на чл. 94, ал.3 от ЗДвП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно, като постановено в нарушение на материалния и процесуален закон. Според касатора СРС е постановил оспореното решение без да е изяснил фактите и обстоятелствата по делото. Счита, че нарушението било правилно описано и правно квалифицирано, противно на това, което е изложил в решението си СРС. Искане се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. В условията на алтернативност, делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС. Претендират се разноски за

юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – И. А. И., оспорва подадената касационна жалба. Подробни съображения излага в представената по делото писмена защита.

Представителят от СГП дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, VI касационен състав, като взе предвид наведените от страните доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 07.05.2022 г. И. А. С. спрял собствения си лек автомобил марка "Тойота", с рег. [рег.номер на МПС] пред тротоара, пред гаражната врата на дома си на адрес в [населено място], [улица] влязъл да отвори вратата. Тази действия били възприети от св. М. П. М., който констатирал спрелия на тротоара автомобила и отсъствието на водача и съставил фиш серия СО № 9083221/07.05.2022 г. по реда на чл. 186 вр. с чл. 178е от ЗДвП, с който на водача била наложена глоба в размер на 50 лева, за извършено нарушение на чл. 94, ал. 3 ЗДвП.

След като узнал за фиша на 09.05.2022 г., И. А. С. депозирал срещу него жалба вх. № ВД-1118/09.05.2022 г. по описа на ЦГМ, излагайки съображения, обосноваващи искането фишът да бъде анулиран.

С оглед депозираната жалба и на основание чл. 186, ал. 2 ЗДвП, на 08.06.2022 г. бил съставен акт за установяване на административно нарушение серия А, бланков № 003851. Актът бил съставен в присъствието на нарушителя и му бил връчен срещу подпис на същата дата. Същият възразил на място.

Въз основа на съставения АУАН било издадено обжалваното пред СРС наказателно постановление (НП) изх. № СОА22-РД11-680 на заместник кмет на Столична община, с което на жалбоподателя на основание чл. 22, ал. 5 от ЗМСМА във вр. с чл. 178е от ЗДвП и чл. 53, ал. 1 от ЗАНН е наложено административно наказание глоба в размер на 50, 00 /петдесет/ лева за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

За да отмени оспореното пред него НП, въззивният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, както и че нарушението не било доказано.

Решението е правилно при съобразяване на следното.

Действително АУАН е съставен в присъствието на един свидетел, посочен като очевидец, а същевременно е посочено, че актът е съставен на основание чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, т.е. в отсъствието на свидетел. Това нарушение, според настоящия състав не е съществено, тъй като не ограничава правото на защита на лицето да разбере в какво е обвинено. В административнонаказателния процес значение имат само онези нарушения на процесуалните правила, които са ограничили правото на защита на наказания субект. В случая такова е налице, а именно непосочването на обективни признаци на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя, в АУАН и НП, което представлява нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, което е съществено, тъй като ограничава правото на защита на наказаното лице. Формалността на административнонаказателното

производство предпоставя максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. В АУАН, както и в наказателното постановление АНО не е описал в пълен обем обстоятелствата, въз основа на които е намерил за необходимо да накаже нарушителя, а именно, че се касае за паркиране на МПС на тротоар, а не за МПС, собственост на лице, което ползва гараж, входа за който минава през въпросния тротоар. Противното би означавало, че всеки собственик или ползвател на гараж, входа за който минава през тротоар, е потенциален нарушител на закона и следва да бъде санкциониран. АНО е следвало да прецизира описанието на нарушението, като конкретизира продължителността от време, в което МПС е стояло паркирано на тротоара, за да може наказаното лице да разбере за какво точно е санкционирано и да организира релевантно защитата си. Недопустимо е актосъставителят, едва в съдебната фаза на производството, да въвежда нови факти и обстоятелства относно ангажираната административнонаказателна отговорност, които дори не са абсолютизирани, а само предполагаеми, в частност уточнения, че се касае за паркиране на процесното МПС на тротоара в порядъка от „10-15 минути“, докато с колегата му са санкционирали „една-две коли“. Изложеното влече извод за наличие на допуснато нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателния акт, водещи до неговата отмяна. По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му, решението на СРС следва да бъде оставено в сила. Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1355 от 22.03.2023 г., постановено по НАХД № 0221110208039455/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 100-ен състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.